

ל"ג בעומר

מסורת היא בידינו, משנים קדמוניות לחוג את יום ל"ג בעומר שהוא יום הפסקת האבלות על תלמידי רבי עקיבא התנא הגדול, והלוחם הגדול בישראל במלחמת בר כוכבא, ויום הילולא של גדול תלמידיו רבי שמעון בן יוחאי איש אלוקים קדוש מרי דרויזן עלאין קדישין שעליו אמרו רבותינו ז"ל, מאן "קדוש ה' מכובד" זה רבי שמעון בן יוחאי דמריה משתבח ביה כל יומא! לפיכך ביום זה נהרו בשמחה וחדוה וכיסופי נפש טמירין מתושבי הארץ, ומכל תפוצות הגולה עלו בהמונם על קברם הקדוש של רבי שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו, זכותם תגן עלינו, להשתטח על קברם, להתייחד עם נשמתם הקדושה, להתפלל על קץ הגלות המרה ופזור ישראל בין אומות העולם, ולשיבת ישראל אל הארץ אשר הנחיל ה' לאבותינו ולנו ואל חירותו הלאומית, ודבקתו בשכינת הקודש של אלוקי ישראל וקבלת ניצוצות אורות הקודש מנשמתו ותורתו של התנא האלוקי רבי שמעון בן יוחאי שהיה עמוד האורה בדורו ולדורות עולם.

ככל השנים כן גם השנה זאת, היא שנה החמישית למדינת ישראל שקמה לעינינו בחסדי ה' ונפלאותיו וברוחו הכביר וטמיר שהלבישה את חלוצי צבאות ה' הם צבאות חלוצינו בארץ אשר הערו נפשם במלחמת גאולת הארץ ושחרור העם משלטון זרים ושבת נוגשים ומענים, הננו מתאספים בהמון חוגג במקום הקדוש וביום הזה. גדול היה היום הזה, בעיני כל ישראל בשנות הגלות, וגדול הוא שבעתיים בזוכרנו את ימי המצור אשר הקימו אויבינו בכל הארץ, ובייחוד בעיר הזאת ובמקום הזה במזימתם הרעה להשמיד את ישוב עם ישראל מתוכו לעולמים, ולהרחיק אותנו מקבר המכובד והקדוש של רבי שמעון בן יוחאי ואלעזר בנו.

גדולה הייתה המצוקה שהעמידה את ישוב ישראל הדל והמצער בעיר

1 זוהר (ח"ג פרשת נשא, האדרא רבא קמה ע"א): "וכתיב (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכובד מאן הוא קדוש ה' דא ר' שמעון בן יוחאי דאקרי מכובד בעלמא דין ובעלמא דאתי".

הקודש צפת תו"ב, בסכנה איומה ונוראה לההרג או להכנע ולצאת מעיר זאת כשבויי חרב, על מנת שלא לשוב אליה עוד.

בזכרנו זאת ביום זה, ובראותנו כעת את ישוב ישראל שבעיר זאת, שבעמידתם האמיצה ואמונתם האיתנה באלוקי ישראל ה' צבאות שמו ובזכותם הגדולה של התנאים הקדושים והרבנים המופלאים ראשי ישוב ארץ ישראל, וביניהם רבן של ישראל רבינו יוסף קארו זצ"ל, מחבר השולחן ערוך ספר ההוראה לכל בית ישראל, וכל חבריו והרבנים הגדולים בהלכה והאגדה שבדורו, ומעבר מזה רבינו הקדוש מרי דרזין עילאין קדישין אשר שאב מתורת הח"ץ של רבי שמעון בן יוחאי בספרו הגדול ונהדר זהר הקדוש, הוא האר"י הקדוש. באמונתם האמיצה זאת עמדה על נפשה קהלת ישראל בעיר הקודש זאת, לבלי הכנע גם כשאימת החרב היתה מונחת על צוארם, ובאמונתם זאת נושעו, ויד ה' החזקה נגלתה בכל עזה על צבאותינו ויהדפו בתבוסת בהלה את כל צבאות אויבינו מסביב שעטו אל השלל הזה.

בזכרנו זאת ביום זה את גאולי ה' ופדוייו מתפוצות הגולה אשר התאחו במקום הזה, ובכל פינות הארץ, הננו קוראים בשמחה ורינה ואומרים: "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" אשר הפליא חסדו ואמתו עמנו, ועם זה הננו קוראים ואומרים: אשריכם קדושי עליון ואשרינו אנו תלמידיכם שהננו מתאבקים בעפר רגליכם ומתייחדים עם נשמותיכם הטהורות ומוזהרות כזהר הרקיע וככוכבי השמים.

בשמחתנו זאת הננו מקדמים בברכה ורינה את כל העולים מהארץ וביותר מהתפוצות להשתטח על קברי קדושי עליון אלה, ומתפללים לעלותם ארצה ישראל והתאחוותם בה אחוזת עולם הם ובניהם.

וממקום הקדוש הזה, הננו קוראים את כל אחינו בית ישראל לקהילותיהם שבתפוצות הגולה, ואומרים: תחזקנה ידיכם אחים ואחיות יקרים ואהובים על השתתפותכם הנדיבה בתרומותיכם לבנין הארץ, קליטת העולים ובצור מדינת ישראל, המשיכו והגבירו פעולתכם זאת, לטוב לכם ולבניכם כל הימים, ועלו בהמוניכם ארצה ישראל, לקיים מצות הראיון שלש רגלים

בשנה ולהשתטח על קברי קדושי וגיבורי ישראל.

מהרו ועלו אל ארץ נחלת ה' לאבותינו ולנו להתיישב ולהתאחוז בה לבנות חרבותיה, להפריח שוממותיה לבצר מדינת ישראל, ולרומם דגלה המפואר והמכובד, ועליכם יאמר: "ופדויי ה' ישובון ובאו ציון ברינה, ושמחת עולם על ראשם" (ישעיהו ל"ה, י).

ולבסוף הנני מסיים בברכה לכל הקהל הנכבד ואומר להם: כה לחי ואתם שלום וביתכם שלום וכל אשר לכם שלום "ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" (תהלים כ"ט, יא) ואמרתם כה לחי בזכות אדוננו בר יוחאי.

ירושלים, י"ד באייר תשי"ב

פורסם במכמני עזיאל חלק ב, שער א, פרק ז מאמר לו